

Kauniaisissa joulukuussa 2016

Rakkaat Akasia-työn ystävät

Mikko istui ravintolan nurkassa. Hänen muhkuraiset sormensa tarroutuivat oluttuoppiin, joka oli hänen ainoa lohtunsa tänä jouluaattona.

Ajatukset pyörivät viidentoista vuoden takaisissa raskaissa muistoissa. Hän oli tuolloin ollut töissä eräällä maatilalla ja valvonut koko yön lehmän luona, jonka piti poikia. Vasikka syntyi vasta aamulla, mutta isäntä ei sallinut hänen mennä vielä nukkumaan, vaan lähetti hänet metsätöihin. Päivän päätteeksi puukuorma piti vielä ajaa kaupunkiin. Matka tehtiin tuohon maailmanaikaan hevosella ja reellä.

Paluumatkalla tapahtui onnettomuus, joka vieläkin painoi hänen mieltään. Mikko löysäsi hevosen ohjaksia, koska eläin tunsu tien kotiin. Reen yksitoikkoinen kolina tuuditti väsyneen ohjastajan lopulta uneen. Hän heräsi vasta, kun ympärillä metelöi joukko uteliaita ihmisiä. Paikalle oli tullut myös poliisi ja maatilan isäntä. Pikkuhiljaa Mikolle valkeni, mitä oli tapahtunut. Alle kouluikäinen lapsi oli kulkanaan törmännyt rekeen. Se oli naapuritilan pellavapäinen Saara. Vaikeasti loukkaantuneena hänet vietiin sairaalaan. Eikä tässä vielä kaikki. Väkijoukon keskeltä isäntä huusi raivoissaan Mikolle: ”Senkin sika, katsokin että häivyt täältä!”

Mikko lähti kotikylästä ja muutti kaupunkiin. Siellä häntä ei tunnettu eikä kukaan tiennyt hänen suuresta syyllisyydestään. Mikko alkoi juoda tuskaansa. Ajan myötä rahat eivät enää riittäneet vuokraan, ja hänestä tuli asunnoton. Taas kerran hän istui onnettomana ravintolassa. Hän ei voinut hillitä itseään vaan alkoi huutaa: ”Senkin sika, katsokin että häivyt täältä.” Kohta portсарin voimakas käsi tarttui häneen ja toimitti hänet kadulle.

Mikko jäi istumaan puiston penkille ja peitti myssyllä kasvonsa. Oli kylmä ja häntä paleli, mutta eihän sillä ollut väliä. Hän ei tästä maailmasta välittänyt eikä se piitannut hänestä.

Yhtäkkiä joku veti häntä myssystä. Mikko näki ystävällisen naisen kasvot. ”Et sinä täällä kylmässä voi olla, tule mennään lämpimään.” Mikko seurasi naista, joka vei hänet vanhaan väestönsuojaan. Ovella tuli vastaan ruoan tuoksu ja puheensorina. Täällähän näytti olevan hänenlaisiaan, ihmisiä, jotka olivat kokeneet kovia. Mikko tunsu pian olonsa kotoisaksi. Kukaan ei nimittänyt häntä siaksi, ja hänelle tarjottiin jopa yöpymismahdollisuutta.

Sitten joku alkoi lukea jouluevankeliumia: ”***Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille ilosanoman, suuren ilon koko kansalle. Tänään on teille Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja.***”

Sanat toivat mieleen lapsuuden joulujumalanpalvelukset ja Isä meidän -rukouksen, jonka hän lapsena oppi. Yhtäkkiä Mikko kuuli, kuinka joku rukoili: ”***Ja anna meille meidän syntimme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi niille, jotka ovat meitä vastaan rikkoneet.***” Nuo sanat osuivat hänessä arkaan paikkaan. Jospa hänkin voisi saada vielä anteeksi.

Sitten eräs nuori tyttö istuutui pianon ääreen, ja nuorten kuoro alkoi laulaa joululauluja. Sen jälkeen nuoret jakoivat läsnä oleville pieniä joululahjoja. Kun soittajatyttö nousi ylös, hän joutui turvautumaan kainalosauvoihin. Joku kuorolaisista huusi hänelle: ”Saara, minä voin sitten viedä sinut kotiin.”

Mikko jäykistyi sanoista. Hän ryntäsi tytön perään: ”Saara, et kai sinä ole se Saara, joka lapsena jäi hevosreen alle?” Tyttö hämmästyi: ”Miten sinä sen voit tietää?” Mikko peitti käsillä kasvonsa ja sai takellessaan sanottua: ”Minä olin se ajuri. Voitko sinä... onko sinun mitenkään mahdollista antaa minulle anteeksi?”

Nyt oli Saaran vuoro jäykistyä. Hänkin haki sanoja: ”Me olemme kumpikin kantaneet raskasta taakkaa siitä lähtien, eikö vain? Jeesus on auttanut minua, niin etten ole siitä katkera. Hän on myös antanut minulle minun syntini anteeksi. Minä haluan puolestani antaa sinulle anteeksi.”

Kun Mikko meni takaisin paikalleen, hän löysi tuoliltaan paketin, josta tulivat esiin villasukat, kotikutoiset ja lämpimät. Mitä hänelle tänään olikaan tapahtunut? Jotain yhtä ihmeellistä kuin kerran paimenille. Enkeli, joka jouluyönä julisti heille ilosanomaa taivaasta, oli julistanut sitä tänään hänelle. Hän oli saanut lahjoista suurimman: anteeksiannon ja hyvän omantunnon. Ennen kokematon ilo ja rauha täyttivät miehen sisimmän. RL

Infoa

- Muistutamme Akasia-säätiön **Israel-matkasta 21.4.-29.4.2017**. Vapaiden lentopaikkojen määrä on huvennut, mutta vielä mahtuu mukaan. Alustava ohjelma www.akasia.fi kohdassa Matkat. Paperiversion saa pyynnöstä. Hinta 1450,- + retkipaketti. Matkanjohtajina Riitta Lemmetyinen ja Marianne Jansson.
- **Joululahjavinkki:** Riitta Lemmetyisen uusi kirja **Tuon taivaallista – Tarinoita elävästä elämästä**. Kirjaa voi tilata Perussanomasta, tilauspalvelu@perussanoma.fi tai puh. (09)51239120. Sopii nuorille ja vanhoille, uskoville ja ei-uskoville. Riitta Lemmetyinen lukee lukuja kirjastaan **Radio Deissä** tiistaisin klo 15.15 alkaen 6.12.
- Tauon jälkeen Riitta Lemmetyistä kuulee taas **Radioraamattupiirissä** 20.12. alkaen joka tiistai klo 18.30-19.00 Radio Deissä. Toisena keskustelijana on Eero Junkkaala, juontajana Aino Viitanen. Vanhoja ohjelmia voi kuunnella nettiosoitteessa www.radioraamattupiiri.fi

Kiitos ystävät kun olette kulkeneet rinnallamme rukoillen ja työtämme tukien taas tämän vuoden. Olemme sydämestämme kiitollisia teistä ja hyvästä työvuodesta. Palaamme ”postilaatikoihinne” taas tammikuussa.

Siunattua Joulua ja Jumalan hyvää johdatusta Uutena Vuotena!

Marianne Jansson Riitta Lemmetyinen

Akasia-säätiö, Kauppalantie 25 A 4, 02700 Kauniainen, puh. (09) 728 4790, RL: 050 300 1616, MJ: 050 354 3241, etunimi.sukunimi@akasia.fi, www.akasia.fi, Pankki: FI04 8000 1671 2576 33 (Danske Bank).

Lahjoitusten viitenumero: 1009. **Kännykkäkolehti:** Soittamalla numeroon **0600 91 898** tuet Akasia-säätiön työtä 10,26 eurolla (+pvm). **Rahankeräyslupa:** Poliisihallitus POL-2014-13822, myönnetty 6.2.2015 ajalle 25.2.2015-24.2.2017. Koko Suomi paitsi Ahvenanmaa. Varojen käyttö: Akasia-säätiön opetus-, julistus- ja sielunhoitotyö vuosina 2015-2017.